

2. Wyniki pomiarów i kontroli określonych w ust. 1 pkt 4—6 należy uznać za pozytywne, jeżeli nie przekraczają wartości określonych w § 10 pkt 1—3.

§ 17. 1. Pomiar pojemności kondensatorów oraz kontrolę równomiernego rozkładu pojemności na poszczególne fazy i grupy baterii należy wykonać:

- 1) po wymianie kondensatora lub powiększeniu mocy baterii — w zakresie niezbędnym do ustalenia właściwego rozkładu pojemności na poszczególne fazy i grupy dla części baterii, w której wprowadzono zmiany,
- 2) po wystąpieniu nierównomiernego obciążenia prądowego poszczególnych faz baterii, przekraczającego wartość określoną w § 10 pkt 3,
- 3) po wystąpieniu znacznych asymetrii napięć w sieci elektroenergetycznej, spowodowanych pracą baterii kondensatorów,
- 4) po wykryciu na kondensatorach śladów prądu zwarcia doziemnego lub śladów przegrzania.

2. Wyniki kontroli i pomiarów określonych w ust. 1 należy uznać za pozytywne, jeżeli:

- 1) różnica pojemności kondensatora w stosunku do wartości pojemności pomierzonej przy przyjmowaniu do eksploatacji nie przekracza:
 - a) 3% — dla kondensatorów o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV,

b) 15% — dla kondensatorów o napięciu znamionowym do 1 kV,

2) różnica pojemności poszczególnych faz baterii kondensatorów, w odniesieniu do fazy o największej pojemności, nie przekracza:

- a) 5% — dla baterii łączonych w gwiazdę,
- b) 15% — dla baterii łączonych w trójkąt,

3) różnica pojemności dla grup łączonych szeregowo w fazie baterii nie przekracza 4% w odniesieniu do grupy o największej pojemności.

3. Pomiarów pojemności można nie wykonywać dla baterii kondensatorów zainstalowanych bezpośrednio w liniach elektroenergetycznych oraz dla baterii kondensatorów o napięciu znamionowym do 1 kV, przyłączonych do transformatorów, jeżeli nie wystąpiły objawy wskazujące na uszkodzenie kondensatorów.

§ 18. Wycofanie baterii kondensatorów z eksploatacji powinno nastąpić w razie wystąpienia trwałego braku zapotrzebowania mocy biernej z tej baterii.

§ 19. Traci moc zarządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 9 stycznia 1971 r. w sprawie eksploatacji baterii kondensatorów energetycznych do kompensacji mocy biernej (Monitor Polski Nr 4, poz. 23).

§ 20. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa i Energetyki: *J. Szlachta*

26

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 24 stycznia 1987 r.

w sprawie działania urzędów celnych.

Na podstawie art. 28 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1984 r. Nr 57, poz. 290) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działają następujące urzędy celne:

- 1) Urząd Celny w Cieszynie,
- 2) Urząd Celny w Gdańsku,
- 3) Urząd Celny w Gdyni,
- 4) Urząd Celny Pocztowy w Gdyni,
- 5) Urząd Celny w Krakowie,
- 6) Urząd Celny w Kuźnicy,
- 7) Urząd Celny w Łodzi,
- 8) Urząd Celny w Nowym Targu,
- 9) Urząd Celny w Poznaniu,
- 10) Urząd Celny w Przemyśle,

- 11) Urząd Celny w Rzepinie,
- 12) Urząd Celny w Szczecinie,
- 13) Urząd Celny w Terespolu,
- 14) Urząd Celny w Warszawie,
- 15) Urząd Celny Port Lotniczy w Warszawie,
- 16) Urząd Celny we Wrocławiu,
- 17) Urząd Celny w Zgorzelcu.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej z dnia 21 czerwca 1975 r. w sprawie organizacji urzędów celnych (Monitor Polski Nr 20, poz. 122).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1987 r.

Minister Handlu Zagranicznego: w z. *H. Floeth*

27

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 14 stycznia 1987 r.

w sprawie rewaloryzacji wartości sprzedanych produktów rolnych w latach 1977—1986 dla celów emerytalno-rentowych oraz w sprawie procentu wzrostu cen skupu produktów rolnych w 1986 r.

Na podstawie § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1986 r. w sprawie waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych wypłacanych rolnikom indywidualnym i członkom ich rodzin oraz wysokości

składki na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników (Dz. U. Nr 2, poz. 13) oraz § 12 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym

rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 21, poz. 94, Nr 62, poz. 283 i Nr 73, poz. 323, z 1985 r. Nr 13, poz. 54 i z 1986 r. Nr 2, poz. 13) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stosownie do ustaleń Głównego Urzędu Statystycznego wzrost cen skupu produktów rolnych w 1986 r. w stosunku do cen skupu produktów rolnych w 1985 r. wynosi 12,2%.

§ 2. 1. Współczynnik rewaloryzacyjny wartości produktów rolnych sprzedanych jednostkom gospodarki uspołecznionej w latach 1977—1986 wynosi:

Lp.	Rok sprzedaży produktów rolnych	Współczynnik rewaloryzacyjny
1	1977	4,823
2	1978	4,601
3	1979	4,307
4	1980	3,967
5	1981	2,325
6	1982	1,544
7	1983	1,379

Lp.	Rok sprzedaży produktów rolnych	Współczynnik rewaloryzacyjny
8	1984	1,250
9	1985	1,122
10	1986	1,000

2. Rewaloryzacji wartości produktów rolnych sprzedanych w okresie, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się przez pomnożenie wartości produktów rolnych sprzedanych w poszczególnych latach tego okresu przez odpowiedni dla danego roku współczynnik rewaloryzacyjny.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 24 stycznia 1986 r. w sprawie rewaloryzacji wartości sprzedanych produktów rolnych w latach 1977—1985 dla celów emerytalno-rentowych (Monitor Polski Nr 2, poz. 15).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie przy ustalaniu wysokości emerytur i rent, do których pobierania prawo powstało po dniu 31 grudnia 1986 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: S. Gębala

28

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 23 stycznia 1987 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wysokości oprocentowania wkładów oszczędnościowych osób fizycznych na rachunkach bankowych.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 7, poz. 56 i z 1983 r. Nr 71, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 10 grudnia 1982 r. w sprawie wysokości oprocentowania wkładów oszczędnościowych osób fizycznych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 31, poz. 273 i z 1986 r. Nr 17, poz. 112) w § 3 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Narodowy Bank Polski — powszechne kasy oszczędności placą od środków pieniężnych na specjalnych rachunkach bankowych, zwanych kontem „W”, odsetki w wysokości 6% w stosunku rocznym”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1987 r.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: W. Baka

29

OBWIESZCZENIE PREZESA PAŃSTWOWEGO ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ

z dnia 17 grudnia 1986 r.

w sprawie ogłoszenia ogólnych warunków ubezpieczenia umownego hodowli i chowu stawowego ryb oraz taryfy składek za to ubezpieczenie.

1. Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 20 września 1984 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 45, poz. 242) ogłasza się:

1) ogólne warunki ubezpieczenia umownego hodowli i chowu stawowego ryb, stanowiące załącznik nr 1 do niniejszego obwieszczenia,

2) taryfę składek za ubezpieczenia umowne hodowli

i chowu stawowego ryb, stanowiącą załącznik nr 2 do niniejszego obwieszczenia,
— zatwierdzone uchwałami nr 75 i 76 Rady Ubezpieczeniowej z dnia 25 listopada 1986 r.

2. Ogólne warunki ubezpieczenia i taryfa składek, wymienione w ust. 1, wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Państwowego Zakładu Ubezpieczeń: A. Adamski